

Řecká adjektiva v latinské lékařské terminologii

V anatomii najdeme pouze dvě adjektiva, která si ponechala své původní koncovky **-os** (systematicky patří k I. a II. deklinaci). Jedná se o součásti ustálených slovních spojení a obvykle se neskloňují:

- **vena azygos** (ř. ἄζυγος φλέψ) (*eventuálně taky v. hemiazygos*);
- **tunica dartos** (ř. δαρτός).

Skupinu řeckých adjektiv III. deklinace tvoří maskulina a feminina v nominativu singuláru, která jsou zakončena na **-ēs** a neutra na **-es**: např. **typhoidēs** (ř. τυφοειδής, č. *tyfu podobný*). Patří k nim i řecká adjektiva zcela latinizována, původně s koncovkou **-oīdēs**, latinským vlivem transformována na **-oīdeus, a, um**: např. **sigmoīdeus, a, um** (č. *podobný sigmoidě, ς*), např. **cōlon sigmoīdeum** (ř. σιγμοειδές κόλον, č. *esovitý tračník*).

Odkazy

Související články

- Deklinace řeckých substantiv v latinské lékařské terminologii

Použitá literatura

- ŠIMON, František. Latinská lékařská terminológia. 1. vydanie. Martin : Osveta, 1990. 184 s. ISBN 80-217-0297-4.